

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Direktor na Agencja „Mitnici”

Strona pozwana: Biowet AD

Sentencja

Artykuł 27 ust. 1 lit. d) dyrektywy Rady 92/83/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie harmonizacji struktury podatków akcyzowych od alkoholu i napojów alkoholowych należy interpretować w ten sposób, że przewidziany w tym przepisie obowiązek zwolnienia ma zastosowanie do alkoholu etylowego używanego przez przedsiębiorstwo do czyszczenia oraz dezynfekcji sprzętów i lokali służących do wytwarzania produktów leczniczych.

⁽¹⁾ Dz.U. C 303 z 8.9.2014.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 15 października 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Helsingin hovioikeus – Finlandia) – Nike European Operations Netherlands BV/Sportland Oy, w upadłości

(Sprawa C-310/14) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Rozporządzenie (WE) nr 1346/2000 — Artykuły 4 i 13 — Postępowanie upadłościowe — Czynności prawne dokonane z pokrzywdzeniem wierzycieli — Powództwo o zwrot kwot wypłaconych przed datą wszczęcia postępowania upadłościowego — Prawo państwa członkowskiego wszczęcia postępowania upadłościowego — Prawo innego państwa członkowskiego regulujące sporną czynność prawną — „Czynność prawna niepodlegająca w takim przypadku w żaden sposób zaskarżeniu” na podstawie tego prawa — Ciężar dowodu]

(2015/C 406/10)

Język postępowania: fiński

Sąd odsyłający

Helsingin hovioikeus

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Nike European Operations Netherlands BV

Strona pozwana: Sportland Oy, w upadłości

Sentencja

- 1) Artykuł 13 rozporządzenia Rady (WE) nr 1346/2000 z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie postępowania upadłościowego należy interpretować w ten sposób, że jego zastosowanie jest uzależnione od warunku, aby dana czynność nie mogła zostać zaskarżona na podstawie prawa właściwego dla tej czynności (*lex causae*), przy uwzględnieniu wszystkich okoliczności sprawy.
- 2) Dla celów stosowania art. 13 rozporządzenia nr 1346/2000 i w sytuacji, gdyby pozwany, przeciw któremu skierowano powództwo o stwierdzenie nieważności lub bezskuteczności czynności, powołał się na przepis prawa właściwego dla tej czynności (*lex causae*), zgodnie z którym czynność ta podlega zaskarżeniu wyłącznie w okolicznościach określonych w tym przepisie, to ten pozwany powinien powołać się na nieistnienie takich okoliczności oraz wykazać owo nieistnienie.

- 3) Artykuł 13 rozporządzenia nr 1346/2000 należy interpretować w ten sposób, że wyrażenie „ta czynność prawna w żaden sposób nie podlega zaskarżeniu” dotyczy, obok przepisów prawa właściwego dla tej czynności (*lex causae*) stosowanych w dziedzinie upadłości, także wszystkich ogólnych przepisów i zasad tego prawa.
- 4) Artykuł 13 rozporządzenia nr 1346/2000 należy interpretować w ten sposób, że pozwany, przeciw któremu skierowano powództwo o stwierdzenie nieważności lub bezskuteczności czynności, musi wykazać, iż prawo właściwe dla tej czynności (*lex causae*), rozpatrywane w całości, nie pozwala na kwestionowanie wspomnianej czynności. Sąd krajowy rozpatrujący takie powództwo może stwierdzić, że to powód musi przedstawić dowód istnienia przepisu lub zasady wspomnianego prawa, zgodnie z którymi czynność ta podlega zaskarżeniu, wyłącznie wtedy, gdy sąd ten stwierdzi, iż w świetle zwykle stosowanych przezeń przepisów krajowego prawa procesowego pozwany w pierwszej kolejności rzeczywiście wykazał, że zgodnie ze wspomnianym prawem dana czynność nie podlega zaskarżeniu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 292 z 1.9.2014.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 15 października 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Social n° 2 de Terrassa – Hiszpania) – Juan Miguel Iglesias Gutiérrez (C-352/14), Elisabet Rion Bea (C-353/14)/Bankia SA, Sección Sindical UGT, Sección Sindical CCOO, Sección Sindical ACCAM, Sección Sindical CSICA, Sección Sindical SATE, Fondo de Garantía Salarial

(Sprawy połączone C-352/14 i C-353/14) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Artykuły 107 TFUE i 108 TFUE — Kryzys finansowy — Pomoc dla sektora finansowego — Zgodność pomocy ze wspólnym rynkiem — Decyzja Komisji Europejskiej — Podmiot finansowy podlegający procesowi restrukturyzacji — Zwolnienie pracownika — Przepisy prawa krajowego dotyczące wysokości odprawy pieniężnej z tytułu zwolnienia)

(2015/C 406/11)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de lo Social n° 2 de Terrassa

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Juan Miguel Iglesias Gutiérrez (C-352/14), Elisabet Rion Bea (C-353/14)

Strona pozwana: Bankia SA, Sección Sindical UGT, Sección Sindical CCOO, Sección Sindical ACCAM, Sección Sindical CSICA, Sección Sindical SATE, Fondo de Garantía Salarial

Sentencja

Decyzja Komisji C(2012) 8764 final z dnia 28 listopada 2012 r. w sprawie pomocy przyznanej przez władze hiszpańskie na restrukturyzację i dokapitalizowanie grupy BFA oraz stanowiące jej podstawę art. 107 TFUE i 108 TFUE nie stoją na przeszkodzie temu, by w ramach sporu dotyczącego zwolnienia grupowego podlegającego zakresowi stosowania tej decyzji stosować przepisy prawa krajowego, które w przypadku orzeczenia o nieuzasadnionym zwolnieniu pracownika wyznaczają wysokość odszkodowania należnego temu pracownikowi na poziomie przekraczającym ustawowe minimum.

⁽¹⁾ Dz.U. C 339 z 29.9.2014.